
PODKANCLERZTWO (7) *sb n*

podkanclerztwo (5), **podkanclerstwo** (1) *SarnStat* (5:1), podkanclerztwo *a.* podkanclerstwo (1).

Oba o oraz a jasne, e pochylone.

sg N podkanclerztwo (2). ◇ A podkanclerztwo (3). ◇ L podkanclerztwie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: podkanclerstwo.

Urząd podkanclerza; vicecancellarius JanStat (7) :

W połączeniach szeregowych (5): *OB*iecuemy *K*ánclerztwo/ *Podk*ánclerztwo/ *Mar*żałkoſtwo/ y inné *Vr*zędy *Dwor*ſkie rozdawać nie rozdziélnie ludzióm godnym *SarnStat* 309, 309, 317, 910 [2 r.].

Zestawienia: »podkanclerztwo koronne« (1): *Ná* *K*ánclerztwie y *Podk*ánclerztwie *Koronnym* [*in Cancellariatu et Vicecancellariatu regni JanStat* 287] ieden ma bydz *D*uchowny, drugi *S*wietcki. *SarnStat* 318.

[»podkanclerstwo Wielkiego Księstwa Litewskiego«: Tegoſz roku 1579. Krzyſztofowi Radziwiłowi dano pańſtwo *Trockie* y *podk*ánclerſtwo *W.X.Lit. RymszaDeket* 17 *marg.*]

Szereg: »kanclerztwo i podkanclerztwo« = cancellariaviatus et vicecancellarius JanStat (2): *K*ánclerztwo y *Podk*ánclerztwo, nierozdziélnie ma bydz z którýkolwiek *ziemie* ludzióm dawano. *SarnStat* 317, 318. [*Ponadto w połączeniach szeregowych* 5 r.]

JB, AL